

In liefdevolle herinnering aan

Gerrit Jan Knobben

Weduwnaar van Annie Knobben – Broekhuis

* 19 november 1917 † 12 september 2004

“ Er is een wonder gebeurd”, zei Marijke, “ Mijn vader is te midden van ons heel rustig ingeslapen”. Marijke is blij en ontroerd, blij omdat vader uit zijn lijden is verlost, ontroerd en bedroefd omdat ze vader nu moet missen. Een vader uit duizenden. Alle dagen was Marijke bij hem, zij begrepen elkaar zonder woorden. De liefde van Marijke en haar gezin deed vader leven, van de andere kant was vader, was opa, de spil waar hun leven om draaide, vooral tijdens de vijf laatste jaren.

Vader, opa was een geweldige man, met een grote geestkracht. Hij had een mooi karakter, hij was heel zorgzaam en kon zichzelf wegcijferen. Het was een prettig mens, hij was altijd blij en vriendelijk en heel geïnteresseerd. Toch heeft hij een heel zwaar leven gehad. Hij was erg jong, toen zijn moeder overleed. Zijn vrouw Annie, is jarenlang ernstig ziek geweest. Heel trouw en liefdevol heeft hij haar jarenlang verzorgd. De laatste jaren heeft hij ongetwijfeld zelf veel geleden. Hij kon dit niet meer uiten, maar liet het ook niet merken. Hij was altijd blij als er iemand bij hem was. Hij klaagde niet, hij straalde kracht en vrede uit. Zijn geloof, zijn Godsvertrouwen moet heel sterk zijn geweest.

De volgende spreuk is op hem van toepassing:

*Wie voor zichzelf leeft, leeft maar half,
hij leefde dubbel: hij leefde voor anderen.*

Vader, opa, bedankt voor wie jij was.
Wij hebben zoveel van jou gehouden.
Je was bewonderenswaardig.

Wij danken u voor uw medeleven.

Marijke en Hans
Chantal en Klaas
Jeanine en Lennart
Daniëlle en Vincent